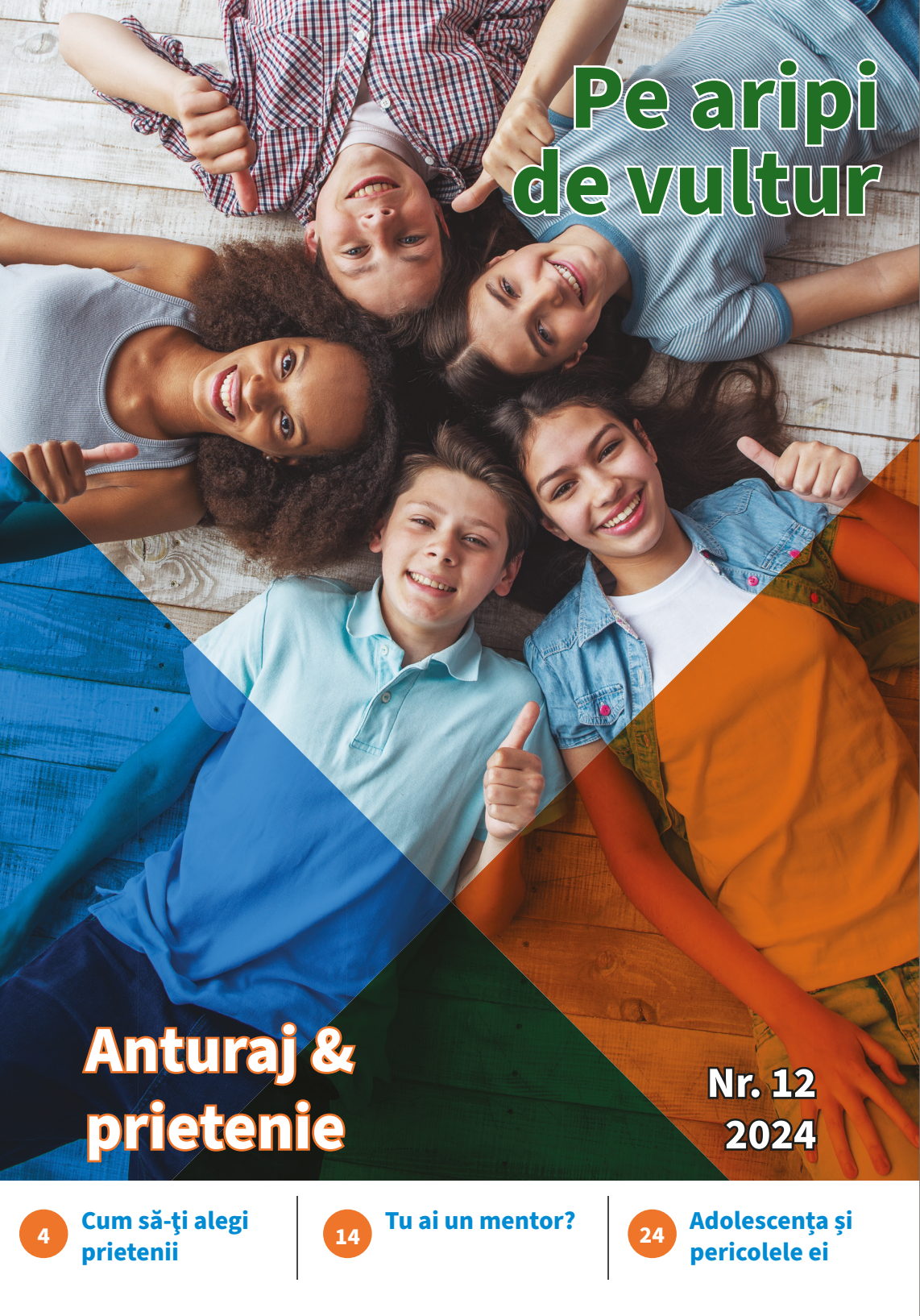

Pe aripi de vultur

Anturaj & prietenie

Nr. 12
2024

4

Cum să-ți alegi
prietenii

14

Tu ai un mentor?

24

Adolescența și
pericolele ei

Biblia practică

Cum să-ți alegi prietenii	4
Scuze respectabile.....	17

Hrană pentru suflet

Adevărata prietenie	6
Alegerea îți aparține	20

Q & A

Q & A.....	10
------------	----

Din prezent

Tu ai un mentor?	14
Adolescența și pericolele ei.....	24

Vestea Bună

Avertizări solemne!	28
---------------------------	----

**Ei au primit Cuvântul cu toată bunăvoința,
cercetând zilnic Scripturile.**

FAPTELE APOSTOLILOR 17:11

Editură:

The Bereans Publishing Ltd.,
The Netherlands
info@the-bereans.com
www.the-bereans.com

Drepturi de autor fotografii:

© Shutterstock.com:
pictograme
© AdobeStock: pag. 1, 4, 6, 9, 10, 13, 14,
16, 17, 18, 20, 23, 24, 27, 28

Echipa de redacție:

Andreea Sima, Monica Smărăndescu,
Camelia Tașbac, Sara Ion, Rodica
Drăgan, Adrian Bogdan, Lucian Frățilă,
Teodor Cernat, Robert Ion, Alexandru
Savu, Emanuel Munteanu

Detalii de contact:

pearipidevultur@gmail.com
www.clickbible.org

Perioada adolescenței este asemenea unui teren minat, plin de pericole, mai ales când vorbim despre anturaj și prietenie.

Nu departe de noi, în Ucraina, există acum cel mai mare teren minat din lume, ca urmare a conflictului dintre Rusia și țara vecină. Iar cei mai predispuși la răniri sau chiar la moarte sunt copiii și tinerii. Un adolescent din nordul Israelului, o altă zonă de conflict, care s-a rătăcit pe un câmp minat, a fost salvat recent de soldați israelieni purtând pantofi speciali necesari pentru deplasarea în siguranță.

Unul dintre articolele noastre identifică câteva astfel de “mine” explozive, însă oferă și soluții pozitive astfel încât să ne bucurăm în siguranță de relațiile noastre.

Tinerii sunt influențați în luarea deciziilor de interesele personale, de colegi sau prieteni, de părinți sau principiile Scripturii. Chiar și alegerile mărunte sunt importante, fiindcă ele ne modelează caracterul și drumul în viață.

Când ne confruntăm cu influența în rău a anturajului găsim și scuze, așa-zis respectabile, însă acestea nu rămân în picioare la analiza atentă a Scripturii. Vei citi despre prietenii sănătoase menționate în Cuvântul lui Dumnezeu, dar și criterii biblice pentru alegerea unor prieteni buni.

Nu în ultimul rând, vei afla ce este acela un mentor și dacă ai nevoie de unul. Iar cine dorește să urmeze exemplul lui Hristos va fi provocat la lucrarea prețioasă de mentorat.

Echipa de redacție

“Cel drept își alege cu atenție prietenii.”
(Proverbe 12:26;
trad. Berean
Standard Bible)

Cum să-ți alegi prietenii

Prietenii au un rol esențial în modelarea vieților noastre, fie în bine, fie în rău. Acesta este unul dintre motivele pentru care Cuvântul lui Dumnezeu ne amintește în mod repetat faptul că *“tovărășiile rele strică obiceiurile bune”* (1 Corinteni 15:33). Cum putem alege prieteni evlavioși? Doresc să abordăm șapte întrebări importante în legătură cu acest subiect.

1. *Au o mărturie bună?*

Mulți oameni “predică adevărul”, dar oare și trăiesc adevărul? Domnul Isus a spus *“că după rod se cunoaște pomul”* (Matei 12:33).

2. *Îți respectă principiile?*

Tu spui că relațiile intime sunt doar pentru căsătorie. Ei pun presiune asupra ta ca să faci compromis în această privință? *“Vedeți să nu fie nimeni care să vă fure prin*

filosofie și amăgire deșartă, după tradiția oamenilor, după cunoștințele elementare ale lumii și nu după Hristos” (Coloseni 2:8). Cine face un asemenea lucru nu este prietenul tău.

3. Dau, dar și primesc de la tine?

Prietenii buni le fac pe amândouă. Uneori, Dumnezeu îți dă ceva pentru ei, iar alteori le oferă lor ceva pentru tine. *“Bunătatea unui prieten este sfatul care vine din inimă”* (Proverbe 27:9).

4. Îți ascult oare viața?

Devii mai bun prin faptul că ești cu ei? Prietenii buni te provoacă și te încurajează la excelență. *“Fierul se ascute cu fier; tot așa, un om ascute înfățișarea prietenului său”* (Proverbe 27:17).

5. Te zidesc?

Din cauza propriei stime de sine scăzute, unii oameni adoră să-i doboare pe alții cu cuvintele lor. Dar Dumnezeu vrea ca tu să fii zidit, nu să fii înfrânt de interesele egoiste ale altora. *“Încurajați-vă unii pe alții și zidiți-vă unii pe alții”* (1 Tesaloniceni 5:11).

6. Se poartă bine cu ceilalți?

Un prieten mi-a spus odată că cel

mai rapid mod de a afla cum este o persoană este să ascuți ce spune despre alții. Dacă oamenii îi judecă mereu pe ceilalți, vor face același lucru și cu tine. *“Să nu ne mai judecăm deci unii pe alții”* (Romani 14:13).

7. Îți încurajează viziunea asupra vieții?

Prietenii buni vor crede în tine mai mult decât crezi tu însuși. Ei pot vedea în tine ceva ce nimeni altcineva nu vede. Ei nu vor să-ți exploateze darurile sau să te manipuleze în avantajul lor personal, ci vor să te vadă cum îți atingi potențialul maxim. *“Prietenul iubește oricând”* (Proverbe 17:17).

Iată care este concluzia finală: dacă doriți să creșteți spiritual și să vă folosiți la maxim darurile date de Dumnezeu, alegeți-vă prietenii cu înțelepciune. Amintiți-vă, de asemenea, că *“un om care are prieteni trebuie să fie el însuși prietenos”* (Proverbe 18:24, trad. NKJV). Și nu uitați că o persoană care vă consideră prieten trebuie să fie capabilă să vă pună și ea aceste șapte întrebări.

Scott Osagiede Obakozuwa¹

¹ Grace & Truth Magazine, martie 2003, <https://www.gtpress.org/gtweb/gt-mag/mag03/mar03/art5.html>, 31/01/2024

Adevărata prietenie

Dicționarul meu definește cuvântul “prieten” în următoarele feluri: “Cineva atașat de o altă persoană prin afecțiune sau stimă; o cunoștință; cineva care nu este ostil; cineva care favorizează sau promovează ceva (în mod caritabil).” Isus a spus următoarele despre prietenie: *“Nimeni nu are iubire mai mare decât aceasta, ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi. Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ceea*

ce Eu vă poruncesc. Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscut” (Ioan 15:13-15). Dicționarul ne oferă definiția cuvântului “prieten”, în timp ce Domnul Isus ne oferă aplicația acestuia.

Domnul Isus S-a dovedit a fi cel mai bun Prieten pentru noi, care eram dușmanii Lui. Cum? El a mu-

rit, pentru ca noi să trăim (Romani 5:8). Dacă ar fi să facem o listă a numeroaselor caracteristici ale unui prieten adevărat, am putea găsi multe opțiuni, dar cu toții am fi de acord cu aceste calități esențiale: dragoste, loialitate, onestitate, angajament și disponibilitate.

În Vechiul Testament, Ionatan și David sunt exemple de prieteni adevărați (1 Samuel 18:1-4; 2 Samuel 1:25-26). În Noul Testament, Domnul Isus este *exemplul* celui mai adevărat Prieten. Mulți dintre noi avem prieteni buni, iar Dumnezeu este Cel care ni i-a dăruit. Dar dacă vrem o prietenie autentică și adevărată, Hristos este Prietenul cel mai bun. El este *“un prieten mai apropiat decât un frate”* (Proverbe 18:24).

Prieteni din Vechiul Testament

Dumnezeu ne-a oferit prietenia ca pe un dar. În înțelepciunea Sa infinită, El știa că vom avea nevoie de prieteni cărora să ne destăinuim. Da, Îl avem pe El, dar El ne-a dat și prieteni pe care îi poate folosi pentru a ne mângâia. Biblia ne oferă multe exemple de prietenii minunate.

În Exod 33:11, citim că *“Domnul vorbea cu Moise față în față, cum vorbește un om cu prietenul său”*. Prietenii sunt apropiați; ei petrec

adesea timp cu noi, vorbind față în față. Moise a avut privilegiul de a fi numit prietenul Domnului. Este relația noastră cu Dumnezeu de așa natură încât El să ne poată numi prietenii Săi?

Când regele David a fost detronat de Absalom, Hușai a venit să-l susțină: *“Și a fost așa: când a ajuns David în vârful, unde s-a închinat lui Dumnezeu, iată, i-a ieșit înaintea Hușai arhitul, cu haina sfâșiată și cu țărână pe cap”* (2 Samuel 15:32). Prietenii adevărați se mângâie și se sprijină reciproc. Ei plâng atunci când noi plângem. David l-a convins că va fi mai folositor în Ierusalim: *“Și Hușai, prietenul lui David, a intrat în cetate și Absalom a intrat în Ierusalim”* (2 Samuel 15:37).

La 1 Împărați 4:5 citim că *“Zabud, fiul lui Natan, era preot și prieten al împăratului”*. Prietenia nu are rang. Solomon, împăratul puternic, îl avea ca prieten pe Zabud, preotul spiritual. Chiar și oamenii puternici au nevoie de prieteni. Avem nevoie de prieteni maturi din punct de vedere spiritual.

Proverbe 17:17 ne spune că *“un prieten iubește în oricând”*. Vedem multe calități ale unei prietenii adevărate în relația dintre Ionatan și David. La 1 Samuel 18:1-4, su-

fletele lor erau “legate” împreună; acest lucru vorbește despre apropiere. Exista o dragoste adevărată; Ionatan “îl iubea ca pe propriul său suflet”. Exista un sacrificiu; Ionatan “și-a dezbrăcat mantia care era pe el și i-a dat-o lui David”. Mai mult, citim cum Ionatan a avut curajul de a-l apăra pe David împotriva pretențiilor nedrepte ale lui Saul, tatăl și regele său (1 Samuel 19:1-6). Prietenia face ceea ce este corect. De-ar fi mai multe prietenii ca cea dintre David și Ionatan!

Proverbe 27:6 afirmă următoarele: *“Rănila celui care iubește sunt credincioșie, dar sărutările celui care urăște sunt înșelătoare”*. Un prieten ne va spune adevărul pentru binele nostru, chiar dacă ne rănește și pe noi și pe el. Prietenii adevărați ne vor răni pentru a ne vindeca. Avem astfel de prieteni? Avem nevoie de ei.

Avertisment împotriva prietenilor neevlavioși

Domnul nu vrea ca noi să fim influențați de prieteni neevlavioși. Dacă avem prieteni care nu-L cunosc pe Hristos ca Mântuitor, trebuie să-i influențăm pentru El. În 2 Samuel 13:1-22 citim despre violul lui Tamar. Scriptura spune clar că Amnon, fratele vitreg al lui Tamar, a fost influențat de prietenul

său Ionadab (13:3-5). Ionadab era foarte viclean și a venit cu planul care a satisfăcut dorința lui Amnon, dar a dus la rușinea lui Tamar. Amnon știa ce este bine, dar și-a ascultat prietenul și a violat-o oricum. Nu ar trebui să ascultăm niciodată de sfaturile nelegiuite ale necredincioșilor. Psalmul 1:1-2 spune: *“Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi și nu stă pe calea păcătoșilor și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori; ci plăcerea lui este în legea Domnului și cugetă la legea Lui zi și noapte”*.

De asemenea, Dumnezeu ne avertizează în epistola lui Iacov să nu ne împrietenim cu lumea: *“Oricine vrea să fie prieten al lumii se face vrăjmaș al lui Dumnezeu”* (Iacov 4:4). Dumnezeu nu vrea să ne împrietenim cu lumea aceasta, deoarece este un sistem corupt. Nu trebuie să urmărim principiile lumii, chiar dacă prietenii noștri lumești ne ispitesc să facem acest lucru. Sistemul lumii este condus de Satan.

Prietenii din Noul Testament

Există multe exemple de prietenii în Noul Testament, dar cele mai memorabile prietenii au fost cele în care au fost implicați Domnul Isus Hristos și cei cu care S-a împrietenit. De exemplu, El a fost pri-

eten cu Maria, cu Marta și cu Lazăr (Ioan 12:1-3; Luca 10:38-42). El a petrecut timp în casa lor, iar ei au beneficiat foarte mult de prietenia Sa. El i-a învățat și i-a iubit. I-a mângâiat în momente dificile.

El s-a împrietenit cu vameșii și cu păcătoșii pentru a-i aduce la Dumnezeu (Matei 11:19). El și-a declarat prietenia Sa ucenicilor Săi: *“Voi sunteți prietenii Mei, dacă faceți ceea ce Eu vă poruncesc. Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu știe ce face stăpânul său; ci v-am numit prieteni, pentru că toate câte am auzit de la Tatăl Meu vi le-am făcut cunoscut”* (Ioan 15:14-15). Ca ucenici în prezent, și noi suntem chemați să păzim poruncile Lui. Ar trebui să fie bucuria noastră să le păzim, datorită a tot ceea ce a făcut El pentru noi!

Prietenii își împărtășesc secretele, iar Domnul ne-a împărtășit tainele casei Tatălui. În Cuvântul Său El ne dezvăluie, de asemenea, secretele evenimentelor viitoare. El ne vorbește chiar și despre viața specifică pe care dorește ca fiecare dintre noi să o trăiască pentru El.

Joseph M. Scriven a avut dreptate când a scris cântarea “Ce prieten

bun e Isus” – unul dintre cele mai mărețe imnuri din toate timpurile. Isus a fost un prieten plin de compasiune pentru mulțimi în timpul slujbei Sale pământești (Matei 9:35). El i-a învățat, i-a hrănit, i-a vindecat, i-a mângâiat și i-a înviat pe mulți din morți.

Isus este Mântuitorul Prieten care a murit pentru ca noi să trăim. El a spus: *“Nimeni nu are iubire mai mare decât aceasta, ca cineva să-și dea viața pentru prietenii săi”*. În forțele armate, acest lucru se numește sacrificiul suprem. În timp ce soldații sunt puși în astfel de circumstanțe dincolo de controlul lor, Domnul Isus Și-a dat viața de bunăvoie nu doar pentru prietenii Săi, ci și pentru dușmanii Săi. Ce prieten bun e Isus! *“Un om cu mulți prieteni se va ruina, dar există un prieten mai apropiat decât un frate”* (Proverbe 18:24). Isus este acel Prieten!

Al Stuart¹

1 (Grace & Truth Magazine, februarie 2010, <https://www.gtpress.org/gtweb/gtmag/mag10/feb10/feature2.html>, 01/02/2024)

1. Ar fi bine să caut, dacă am intenții bune, să rămân în grupul meu de prieteni, să le spun despre Dumnezeu, să fiu un model pentru ei?

Orice intenție trebuie judecată înaintea Scripturii. Ce spune Scriptura? Ce fel de prieteni să am?

“Sunt tovarășul tuturor celor care se tem de Tine și al celor care păzesc rânduile Tale” (Psalm 119:63).

Iată ce fel de prieteni vrea Domnul să ai: cei care se tem de Domnul,

adică cei care se feresc de păcat și care se raportează la El, și nu la felul de viață al celor din jur. Aceștia sunt cei cu care trebuie să ai relații apropiate de prietenie. Apropierea de cei necredincioși influențează negativ viața de credință; fără excepție, astfel de relații trag în jos. Doar ascultând de Scriptură vei avea puterea să-L mărturisești pe Domnul și doar despărțirea de orice este rău te va face un model cu impact pentru cei din jur.

2. La școală, colegii mei nu au un comportament bun (spun glume

cu prostii și au un mod de gândire pervers). Fără să îmi dau seama, am început să mă asemăn cu ei și-mi este foarte greu să mă comport pe placul lui Dumnezeu când sunt cu ei. Atunci când sunt cu ei personalitatea mea se schimbă. Am încercat să mă schimb și să mă rog, dar nu am reușit.

Puteți să-mi dați idei despre cum pot să scap de acest comportament?

Este evident că nu ai puterea de a da o mărturie bună, pentru că vrei să te "încălzești" la focul greșit.

"Și, aprinzând un foc în mijlocul curții și așezându-se ei împreună, Petru s-a așezat între ei" (Luca 22:55).

Tu vrei căldura pe care o degajă acest grup, care, prin modul de viață, sunt deocamdată vrăjmași și străini de Hristos? Primul pas este să pleci de acolo și apoi să cauți părtășia cu Domnul în citirea Scripturii și în rugăciune. Și sigur vei găsi împlinire astfel încât să nu mai simți nevoia relațiilor nepotrivite.

3. Cu ceva timp în urmă, am avut un prieten. Deși eram relativ buni prieteni, a venit un moment

în care amândoi ne-am spus unul altuia ceea ce consideram că nu e bine în relația noastră. Cu toate acestea, lucrurile nu au decurs conform planului și între noi a început un război: prin război înțeleg cuvinte urâte (afronturi grele), sabotaje și cel mai înalt nivel de ură pe care l-am văzut vreodată (ură reciprocă).

Cu câteva zile în urmă, am încercat să pun capăt războiului cerând iertare, dar rezultatul a fost un război rece, care continuă și astăzi.

Ce ar trebui să fac? Fostul meu amic este prea mândru pentru a accepta scuze, așa că se pare că războiul va continua probabil pentru mult timp.

Este foarte bine că ți-ai cerut iertare în legătură cu purtarea ta nepotrivită. Pe de altă parte, este necesar să-l ierți din inimă pe prietenul tău, să-i arăți har, chiar dacă nu merită lucrul acesta: "... iertându-vă unii pe alții, după cum și Dumnezeu v-a iertat în Hristos" (Efeseni 4:32b). Pavel se adresează credincioșilor din Efes, iar iertarea conform standardului divin este accesibilă doar copiilor lui Dumnezeu, care au primit o natură divină. Prin urmare, ești îndemnat să nu

mai nutrești amărăciune, resentimente sau supărare, chiar dacă amicul tău nu-ți acceptă scuzele.

Nu mai este nevoie să continue “războiul rece” între voi, fiindcă Biblia afirmă în Proverbe 26:20 astfel: *“Unde nu sunt lemne, focul se stinge; și unde nu este purtător de vorbe, cearta încetează”*. Chiar dacă relația voastră nu va mai fi aceeași, dacă nu e bazată pe încredere reciprocă, practică rugăciunea în dependență de Hristos și caută să-l fii plăcut Domnului, iar El îți va călăuzi pașii înspre relații sănătoase.

4. Ce faci când ești în situația elevului timid și nu faci parte din niciun grupuleț din clasă?

În primul rând trebuie să știm că și oamenii mari ai lui Dumnezeu pot fi timizi. Un astfel de om a fost Timotei. *“Pentru că Dumnezeu nu ne-a dat un duh de timiditate, ci de putere și de dragoste și de chibzuință”* (2 Timotei 1:7). Asta îi transmite bătrânul Pavel tânărului său prieten. Dorința unui tânăr de a aparține unui grup este naturală și legitimă, însă nu trebuie să căutăm apartenența la un grup în orice loc și în orice condiții. Biblia ne încurajează să căutăm părțile celor care cheamă pe Domnul

dintr-o inimă curată, a celor care-L iubesc pe Domnul.

Tinerii credincioși care sunt timizi trebuie să conștientizeze faptul că Duhul pe care l-au primit este unul de putere, care poate da îndrăzneală. La școală, tânărul creștin trebuie să fie în primul rând o lumină în întuneric, care va atrage pe cei care iubesc lumina; să fie un bun coleg, gata oricând să îi ajute pe ceilalți; să fie ascultător și să-și facă datoria față de profesori și față de școală.

5. Cum înțelegem Mica 7:5a “Nu crede pe un prieten, nu te încrede în ruda cea mai de aproape”? Se referă la faptul că nu ne putem încrede în prieteni?

Nu trebuie să facem greșeala de a lua un verset din Biblie și de a face din el un principiu general valabil. Pentru înțelegerea cuvintelor Scripturii, regula de aur este să punem versetul în contextul lui. Mica a fost profet contemporan cu Isaia și a profețit despre decăderea morală a poporului său. În vremea când a profețit Mica, starea generală a poporului era cea descrisă de primele șase versete: cel evlavios pierise din țară, nu mai era nici unul drept, oamenii erau trădători de frați, conducătorii și judecătorii

erau uniți de o corupție extremă, fiii și fiicele își dezonorau părinții.

În acest context moral decăzut, Mica spune că omul nu se poate încrede nici în prieteni, nici în cei mai apropiați ai săi. Desigur că lucrurile nu au stat tot timpul așa în poporul Domnului. Daniel, de exemplu, a avut prieteni autentici,

însă în acest context, îndemnul general valabil și pentru noi creștinii este același: *“Dar eu voi privi spre Domnul, voi aștepta pe Dumnezeul mântuirii mele. Dumnezeul meu mă va auzi”* (Mica 7:7). Încrederea și apropierea de Domnul nu vor fi niciodată trădate de El, așa cum o poate face omul.

Tu ai un mentor?

Întrebarea din titlul acestui articol ar putea să ne surprindă. Cineva să zică: păi avem prieteni credincioși; de ce mai avem nevoie de un mentor? Voi încerca, folosind cuvinte simple, să prezint câteva avantaje ale unei astfel de relații, care este o condiție extrem de importantă pentru creșterea spirituală a oricărui tânăr credincios.

Ce este de fapt un mentor? O persoană care mă ajută, mă îndrumă, mă învață, mă încurajează să-L urmez pe Domnul Isus.

Din start trebuie să recunoaștem că este o criză acută de oameni

care să se poată califica pentru această lucrare atât de importantă. Motivele sunt numeroase și nu fac subiectul acestui articol. Însă este un har de la Domnul că există încă astfel de persoane, bărbați și femei, care să-i poată ajuta pe cei mai tineri să fie ucenici devotați ai Domnului Isus Hristos.

Barnaba, levitul cipriot din adunarea primară, a fost un astfel de frate, care a avut pe inimă această lucrare de mentorat a celor credincioși. Iată câteva (4) dintre trăsăturile care l-au făcut să fie un lucrător foarte eficient în această direcție:

Fapte 4:36,37

Numele lui – Barnaba, fiul mângâierii. Un caracter, un om care avea pe inimă mângâierea. Când avem nevoie de mângâiere? Atunci când trecem prin situații grele, pierderi, deznădejde. Când cei din jur ne critică, atunci avem nevoie de cineva care să ne ajute să trecem cu bine prin această perioadă și să putem fi mângâiați. Barnaba era o astfel de persoană.

Un levit – adică dintr-o seminție chemată să slujească, unul care avea pe inimă implicarea în slujirea lui Dumnezeu. Un om implicat va ajuta și pe alții să se implice. Ce înseamnă să-L slujești pe Dumnezeu? În primul rând, să cauți binele altora, să renunți la confortul personal pentru ca alții să poată crește, să meargă bine pe calea credinței.

Având un ogor, l-a vândut – cred că motivația lui a fost să corecteze un lucru nepotrivit. Un levit nu trebuia să aibă proprietăți: Domnul era moștenirea lui. Banii câștigați au fost aduși apoi la picioarele apostolilor. Un caracter integru. Cineva care ia în serios Scriptura și este dispus să plătească prețul corectării lucrurilor nepotrivite.

Fapte 9:27

Dar Barnaba l-a luat (pe Pavel) și l-a adus la apostoli – un moment foarte greu pentru Pavel, imediat după convertirea lui. Nimeni nu avea încredere în faptul că el era acum creștin. Toți fugeau de el: Pavel se afla într-o situație foarte dificilă, care, cu siguranță, l-a descurajat. Cumva era nevoie de timp ca ucenicii să aibă încredere în el. Aici a intervenit Barnaba, care într-un fel s-a pus garant pentru el, iar frica celorlalți a fost înlăturată.

Cineva care mângâie la necaz, care pune binele altora pe primul loc, care este integru și care găsește soluții la probleme delicate de relație este un credincios care poate fi un bun mentor pentru cei mai tineri.

Ar mai fi o întrebare: ce să fac dacă nu văd oameni cu un asemenea caracter în preajma mea? Rugăciunea este răspunsul cel mai potrivit. Vin înaintea Domnului cu dorința sinceră ca El să lucreze în această direcție. Doamne Isuse, te rog lucrează și adu în viața mea o astfel de persoană.

Este deja voia Domnului ca cei întorși de curând la Domnul să fie îngrijiți, să fie ucenicizați. Ucenicizarea este o poruncă a Domnului

Tu ai un mentor?

Isus, nu este ceva opțional. Din nefericire, o poruncă trecută cu vederea – foarte puțini par să depășească frontierele interesului familial.

“Eu și familia mea” pare să fie drapelul care flutură victorios deasupra celor mai multe comunități creștine. Poate totuși acest articol va fi citit de un frate sau o soră care se vor simți încurajați să înceapă să facă această lucrare de mentorat. Cred deci că vei primi răspuns la rugăciunea ta.

În concluzie, a avea un mentor este o mare binecuvântare, este principiul prețios pe care îl vedem atât de clar zugrăvit în cele patru evanghelii în viața celui mai bun mentor din Scriptură: Domnul Isus Hristos!

Fie ca modelul Lui de dragoste, bunătate, devotament și jertfire de Sine să continue să ne inspire și să ne dea bucuria necesară unei astfel de slujiri!

Emanuel Munteanu

Scuze respectabile

“Toată lumea o face!”

Argumentul acesta este atât de larg răspândit încât nu necesită multe explicații. Spiritul de turmă, glasul mulțimii și conștiința colectivă au menirea de a te împiedica să-ți formezi propria identitate și să iei propriile decizii.

Dacă nu te încadrezi în tiparul promovat de grupul de prieteni, în legea nescrisă a “găștii” din care faci parte, ești în pericol să rămâi singur împotriva celorlalți. Singurul care nu chiulește de la ore, nu copiază la examene sau nu se implică într-o relație romantică înaintea căsătoriei. Și se pune întrebarea: merită să îți asumi riscul respingerii de către ceilalți?

Biblia ne relatează un episod trist din istoria poporului Israel din vechime în care au ales să-și facă un

vițel turnat și să se închine înaintea lui. În ciuda faptului că Dumnezeu-ul adevărat mergea înaintea lor și tocmai îi trecuse miraculos prin mijlocul Mării Roșii, israeliții au ales să copieze calea și obiceiurile națiunilor păgâne: *“și au mers după națiunile care erau în jurul lor, despre care Domnul le poruncise să nu facă și ei ca ele. Și au părăsit toate poruncile Domnului Dumnezeului lor și și-au făcut chipuri turnate, doi viței”* (2 Împărați 17:15,16).

Data viitoare când te simți presat să faci un lucru anume fiindcă “toată lumea îl face”, gândește-te că practica lumii devine etalonul tău, iar Dumnezeu este înlocuit cu un idol, care îți acaparează și inima și mintea. Numai Domnul Isus Hristos trebuie să ocupe primul loc în viața ta.

“Caut eu acum să-i mulțumesc pe oameni, sau pe Dumnezeu? Sau caut să plac oamenilor? Dacă aș mai plăcea oamenilor, n-aș fi robul lui Hristos” (Galateni 1:10).

“Vreau să fiu acceptat(ă)”

Dorința unei adolescente de a fi acceptată de grupul de colegi este legitimă și face parte din procesul normal al dezvoltării personale. Problema apare atunci când ești gata să renunți la convingerile și valorile tale morale pentru a fi inclusă în grupul respectiv. Ori să-ți schimbi comportamentul, înfățișarea fizică și accesoriile pentru a te integra și pentru a fi aprobată.

Știi că există cineva care te acceptă *așa cum ești*? Cineva care nu râde de tine că nu ai silueta “perfectă” (ești prea grasă sau prea slabă). Cineva care nu consideră că ești mai “cool” și ai valoare doar dacă te îmbraci cu haine scumpe sau te etalezi cu ultimul model de telefon. Cineva care nu-ți cere să vorbești de rău pe altcineva apropiat pentru a-ți păstra locul în grupul de amici. Cineva care nu-ți cere să-i dovedești dragostea prin cedarea la insistențele unui pasiuni carnale; care-ți dă impresia că te iubește, însă îți vrea doar trupul.

Dacă ai avut un moment în care L-ai primit pe Hristos ca Salvato-

rul tău personal, trebuie să crezi adevărul Bibliei că ești acceptată înaintea lui Dumnezeu în El: “*ne-a făcut plăcuți în Cel Preaiubit*” (Efeseni 1:6). Adică ai fost așezată “*într-o poziție de har și de favoare*”, în care rămâi pentru totdeauna! Mai mult decât atât, ești “*o creație nouă*” în Hristos (2 Corinteni 5:17) și “*lucrarea Lui*” (Efeseni 1:10). Ești o lucrare de artă realizată de Hristos, o capodoperă de mare valoare. Ai fost “*îndreptățită în El*” (Galateni 2:17), astfel încât nu mai poți fi acuzată de niciun lucru rău înaintea lui Dumnezeu.

Realizând că ești deja acceptată de Hristos în mod necondiționat și deplin, îți poți clădi identitatea pe El cu încredere și nu vei mai căuta acceptarea într-un grup *cu orice preț*, uitând că Cineva te-a iubit atât de mult încât Și-a dat viața pentru tine.

“N-am putut să mai rezist presiunii!”

Nu de puține ori ni s-a întâmplat să fim constrânși să luăm o decizie în grabă, fără a mai avea timp să cântărim consecințele. Presiunea exercitată de anturaj sau de familie a fost atât de mare încât ne-am simțit obligați să dăm un răspuns pe loc, sub impulsul momentului. Este de prisos să spunem că am

regretat mai târziu deciziile luate “la minut”.

Nu te grăbi să dai un răspuns pripit la presiunea celorlalți, mai ales când ai dubii sau îndoieli.

Paharnicul Neemia a fost întrebant la un moment dat de către suveranul lui, împăratul Artaxerxes, ce anume cere în legătură cu situația tristă a poporului său. Reacția imediată a lui Neemia a fost să se roage pe loc și apoi să dea un răspuns. Când Moise a fost abordat de niște israeliți care doreau să țină sărbătoarea Paștelui cu toate că se întinasera cu un trup mort, acesta nu le-a răspuns imediat, ci le-a zis: “*Stați aici, și voi auzi ce poruncește Domnul pentru voi*” (Numeri 9:8). Poți rezista presiunii când te rogi lui Hristos în legătură cu dilema ta și aștepti să-ți vorbească din Cuvânt.

Există și pericole iminente pe care le detectezi chiar de la început. Pentru cineva poate fi vorba de apăsarea unei taste, un “click” spre un site periculos de pe internet. Pentru altcineva pot fi avansurile unui băiat care te place și flirtează cu tine în mod evident. Sau pur și simplu presiunea unor amici, ca să li te alături în a da “hate” (a agresa verbal, a batjocori) unei persoane care nu se

aliniază tiparelor grupului.

În asemenea situații trebuie să ai curajul să spui “NU”, să refuzi propunerea tentantă a celor care te îndeamnă la rău. Fiul lui Solomon a fost îndemnat de tatăl său în cartea Înțelepciunii, Proverbe 1:10-16, să nu se lase ademenit de un anturaj rău. Concret, el trebuia să nu se învoiască, să nu pornească la drum cu ei și să-și ferească piciorul de cărarea lor.

Experiența tânărului evreu Iosif exemplifică îndemnul radical adresat unui alt tânăr din Noul Testament: “*Fugi de poftele tinereții!*” După ce a refuzat inițial oferta unei femei măritate de a avea relații sexuale cu el, Iosif a sfârșit prin a fugi de ispită din dorința de a nu păcătui împotriva lui Dumnezeu.

Scriptura ne oferă suficiente resurse divine pentru a ne împotrivi presiunii unui anturaj rău, astfel încât să nu mai găsim scuze pentru eșecurile noastre. Mai mult decât atât, suntem îndemnați să urmărim “*dreptatea, credința, dragostea, pacea, cu cei care-l cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată*” (2 Timotei 2:22).

Alexandru Savu

Alegerea îți aparține

Un exemplu

Era cea mai scumpă doamnă în vârstă pe care ai fi putut să o întâlnești. Bolnavă de artrită cronică, stătea zilnic pe un scaun lângă fereastra din față a casei. Cosea, croșeta, tricota și făcea covoare împletite pe care le vindea pentru a putea dona banii la diverse misiuni. Avea inimă pentru lucrarea Domnului. Își dorea foarte mult să vadă misionari plecând în țări străine și câștigând suflete pentru Hristos. De asemenea, era și o luptătoare în rugăciune.

O doamnă creștină incredibilă! Când plecam de acasă dimineața devreme ca să merg la vânatoare sau la pescuit, ea era pe scaunul ei, lângă fereastră. Când mă întorceam seara târziu de la o întâlnire la bise-

rică, ea era tot acolo. Iubea lucrările misionare și trăia pentru ele. Într-o zi, când mă aflam în vizită, am întrebat-o cum a ajuns să fie atât de interesată de misiuni. Povestirea pe care mi-a spus-o mi-a atins profund viața și nu o voi uita niciodată.

În adolescență l-a primit pe Hristos ca Mântuitor personal. Pe măsură ce a crescut în umblarea ei cu Dumnezeu, s-a simțit chemată să fie misionară. Și-a predat viața acestei chemări și s-a pregătit să meargă la școala biblică pentru instruire. A întâlnit un tânăr amabil, frumos și minunat. Nu după mult timp s-au îndrăgostit.

Era însă o mare problemă. Ea era creștină, iar el nu era. Ea fusese

chemată să fie misionară, însă lui nu-i păsa deloc de lucrarea Domnului. Ea trebuia să ia o decizie foarte importantă. Să răspundă chemării date de Dumnezeu pentru câmpul de misiune sau dorinței ei personale de căsătorie și fericire?

O alegere

Ea i-a spus “nu” lui Dumnezeu și a acceptat cererea în căsătorie a acestui tânăr. În adâncul inimii ei știa că nu era alegerea potrivită. Dar era tânără și avea suficient timp pentru misiuni. Și, în plus, poate îl va convinge să meargă la biserică și poate va fi mântuit. Nu putea fi aceasta lucrarea ei de misiune acum?

Tinere, în fiecare zi, viața ta este plină de alegeri. Unele sunt foarte mici, iar altele, foarte mari. Dar trebuie să faci alegeri și vei suporta consecințele alegerilor tale, fie bune, fie rele.

Prima decizie consemnată în Biblie a fost o alegere proastă. Când a fost confruntată de șarpe (Satan) în grădina Edenului, Eva a ales să nu asculte de Dumnezeu, iar Adam a procedat la fel (Geneza 3:7). Prin urmare, întreaga rasă umană a fost atrasă în păcat (Romani 5:12). Și de atunci avem probleme în a lua deciziile corecte.

Patru influențe

Există patru mari influențe la lucru în viața ta ori de câte ori trebuie să faci o alegere. Există interese perso-

nale: ceea ce vrei să faci cu adevărat. Există colegii: ceea ce vor alții să faci. Există părinții: ceea ce vor să faci cei care țin cel mai mult la tine. Și există principii: ceea ce vrea Dumnezeu să faci. Să le analizăm pe fiecare în parte.

■ **Interesele personale:** cu toții avem interese personale. Acestea sunt dorințe personale, simpatii, antipatii, obiective, ambiții și alte lucruri pe care le considerăm foarte importante pentru noi. Alegerile pe care trebuie să le facem vor fi influențate în mare măsură de interesele noastre personale. De aceea este extrem de important să te asiguri că trăiești după valori spirituale și că interesele tale sunt lucrurile de care Dumnezeu este interesat pentru tine. Dacă interesele tale personale și cele ale lui Dumnezeu intră în conflict, ar fi bine să le analizezi serios pe ale tale și să faci niște schimbări.

■ **Colegii:** Oamenii cu care alegem să ne asociem, colegii noștri, au, de asemenea, o influență enormă asupra noastră. Mulți adolescenți au fost tentați să facă alegeri greșite din cauza influenței prietenilor lor. Ei știau ce ar fi trebuit să facă, știau ce era corect, însă “presiunea de grup” a fost prea mare și au

cedat în fața ei. Au făcut alegeri pe care le-au regretat apoi tot restul vieții.

Ce trist că oameni care sunt atât de puțin interesați de noi pot avea o influență așa de mare asupra noastră! Alege-ți prietenii cu multă atenție. Ai putea trăi mult timp cu regretul alegerii greșite a prietenilor. Proverbe 1:10 afirmă: *“dacă niște păcătoși te vor ademeni, nu te învoi”*. Alege genul de prieteni care te vor motiva să faci lucruri corecte, nu păcătoase.

- **Părinții:** Cum rămâne cu părinții? Generația de astăzi afirmă următoarele: “Fă ceea ce-ți place. Fii tu însuși și trăiește-ți viața. Părinții nu sunt conectați la ceea ce contează cu adevărat. Fă-ți propriile alegeri”. Dar, tinere, Dumnezeu ți-a dat părinți care au menirea de a face mai mult decât să-ți ofere o casă în care să locuiești, mâncare și haine, etc.

Dumnezeu dorește ca mama și tatăl tău să fie principala ta sursă de înțelepciune și sfat, pentru a te îndruma să înveți cum să faci alegerile corecte. La urma urmei, ei au călătorit pe drumul vieții mai mult decât tine. Ei au învățat mai multe lucruri pe cale și unele din ele “pe

pielea lor”. Învăță din experiența și din greșelile lor. Lasă-i să te ajute să eviți “văile” vieții.

Pe lângă toate acestea, Dumnezeu îți spune “să onorezi pe tatăl tău și pe mama ta... ca să-ți fie bine” (Efeseni 6:2,3). Atunci când părinții sunt incluși în deciziile tale, aceasta reduce mult presiunea asupra ta. Atunci când părinții sunt excluși, aceasta crește presiunea asupra ta. Și cine are nevoie de mai multă presiune? Ține-i pe mama și pe tata în colțul tău, de partea ta, ca un aliat, nu ca un dușman!

- **Principii:** Există apoi principiile Cuvântului lui Dumnezeu. Psalmul 119:105 afirmă: “Cuvântul Tău este o candelă pentru piciorul meu și o lumină pentru cărare mea”. El ne arată calea potrivită pe care să mergem și lucrul corect pe care să-l facem. El ne oferă înțelepciunea lui Dumnezeu pentru a ne ajuta să facem alegerile corecte. Și cine știe mai multe despre viață decât Dumnezeu? La urma urmei, El ne-a creat! De ce să nu profităm de înțelepciunea și de sfatul Său? Ele te vor scuti de multe suferințe care se datorează faptului că ai prieteni nepotriviti, că mergi în direcția greșită și că faci alegeri greșite.

Alegerea ta

Te-ai întrebat care este finalul povestirii prietenei mele în vârstă? Ei bine, ea a continuat să-mi povestească printre lacrimi regretele anilor pierduți. Da, s-au căsătorit, dar căsnicia lor nu a fost una fericită. Au avut copii. Pe măsură ce au crescut, aceștia și-au urmat tatăl și niciunul dintre ei nu a ajuns să-L cunoască pe Domnul. S-au căsătorit, dar toți au sfârșit prin a divorța. Soțul ei a murit tânăr și i-a lăsat foarte puține amintiri frumoase.

Ea a rămas cu duhul zdrobit și sănătate la pământ. Pe scurt, a plătit un preț teribil pentru alegerea ei greșită. A recunoscut că interesul ei actual pentru misiuni a fost pur și simplu încercarea ei de a "plăti ceva înapoi lui Dumnezeu" pentru faptul că nu a ales ceea ce știa că era corect pentru ea cu mulți ani înainte.

Acum, tinere, cu tine cum rămâne? Alegerile îți aparțin. Ai mare grijă cum le faci. Restul vieții tale și a multor altora va fi afectat de alege-

rile tale - în bine sau în rău! *"Încrede-te în Domnul cu toată inima ta și nu te sprijini pe priceperea ta! Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările"* (Proverbe 3:5,6).

Cum vei răspunde la cele mai importante întrebări ale vieții?

Care sunt cele mai importante întrebări pe care ți le poți pune? Este vorba despre ce fel de serviciu ar trebui să obțin? Sau la ce facultate să merg? Sau ce carieră să urmez? Sau cu cine mă voi căsători?

Deși toate aceste întrebări sunt importante, niciuna nu este la fel de importantă ca cele două pe care Isus, Fiul lui Dumnezeu, le-a pus ucenicilor Săi: "Cine zic oamenii că sunt Eu?" și "Cine ziceți că sunt Eu?" (Matei 16:13-16)

Răspunsul tău la prima întrebare arată cât de multe știi despre **ce cred prietenii tăi**. Răspunsul tău la a doua întrebare îi spune lui Isus **ce crezi tu** despre El și unde vrei să-ți petreci veșnicia!

Jack Palmer¹

1 Grace & Truth Magazine, ianuarie 2011, <https://www.gtpress.org/gtweb/gt-mag/mag11/jan11/family.html>, 23/11/2023

Adolescența și pericolele ei

Adolescența este o etapă a schimbării și are caracter universal, în sensul că toată lumea traversează acest stadiu de dezvoltare pentru a ajunge la maturitate. Este o perioadă vulnerabilă, în special între 13 și 19 ani. Nu este un timp ușor pentru adolescenți și pentru părinții lor din cauza diverselor schimbări și pericole, însă poate fi o perioadă de creștere spirituală.

Câteva schimbări ale adolescenței și potențiale pericole

Există multe tentații înșelătoare și periculoase cu care se pot confrunta adolescenții. Să enumerăm câteva dintre ele:

- Dependența de: telefon, internet, spațiul virtual, rețele de socializare, jocuri pe calculator și altele asemenea lor.
- Modificările nivelurilor hormonale pot duce la o obsesie legată de imaginea corporală.
- Dorința de a face lucrurile cum vor ei, nu cum vrea Dumnezeu, poate duce la probleme de comportament și la provocări la adresa autorității părintești.
- Conformarea la presiunea de grup sau pentru a găsi acceptare poate duce la comportamente riscante și la consecințele asociate lor, cum ar fi: alcoolismul, fumatul, consumul de droguri, practicarea relațiilor sexuale și apariția bolilor.

- Distragerea atenției de la îndeplinirea sarcinilor și obiectivelor educaționale.
- Crize ale identității însoțite de sentimente de confuzie, nesiguranță și emoții amestecate.
- Alegeri greșite pentru a face parte dintr-un grup anume.

În ciuda pericolelor enumerate mai sus adolescenții pot avea victorie asupra ispitelor printr-o relație cu Isus Hristos, care duce la o comuniune strânsă cu El. *“Dar mulțumiri fie lui Dumnezeu, care ne dă victoria prin Domnul nostru Isus Hristos”* (1 Corinteni 15:57).

Câteva sugestii pentru a evita aceste pericole

- **Evită comportamentele de dependență.** Poți fi de partea lui Isus bazându-te pe puterea și pe tăria Lui. *“Fiți tari în Domnul și în tăria puterii Lui. Îmbrăcați toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți sta împotriva uneltirilor diavolului”* (Efeseni 6:10,11). Ar trebui să folosești telefonul, internetul și spațiul virtual doar pentru serviciile necesare. Nu-ți petrece timpul privind lucruri care sunt păcătoase și atractive pentru carne. Predă-ți trupul, mintea și

voința Domnului Isus (Romani 12:1-2). Dacă te lupti deja cu o dependență, există speranță pentru tine în Isus Hristos. Destăinuie-I Lui păcatele tale, mărturisește-le și părăsește-le. *“Cine își acoperă fărădelegile nu va prospera, dar cine le mărturisește și le părăsește va căpăta îndurare”* (Proverbe 28:13). *“Deci, dacă Fiul vă va elibera, veți fi cu adevărat liberi”* (Ioan 8:36). De asemenea, spune-le părinților tăi de lupta ta și caută ajutor specializat, dacă este nevoie.

- **Evită criza identității.** Dumnezeu te cunoaște și are un plan pentru viața ta. El i-a spus lui Ieremia: *“Mai înainte de a te întocmi în pântece, te-am cunoscut; și mai înainte de a ieși tu din pântece, te-am sfințit și te-am pus profet pentru națiuni”* (Ieremia 1:5). Prin urmare, nu te mai preocupa cu propria identitate, sentimente de confuzie, emoții contradictorii și nesiguranță. În schimb, încrede-te în Dumnezeu și spune asemeni regelui David: *“Te voi lăuda că m-ai făcut într-un mod uimitor și admirabil”* (Psalm 139:14). El te cunoaște, te iubește, are grijă de tine, te

acceptă și te prețuiește (Ioan 1:12, 3:16; Galateni 2:20; Efeseni 1:6).

- **Evită să confunzi pofta cu dragostea.** Ești iubit de cel mai minunat iubit - Dumnezeu Însuși! Dragostea Lui pentru tine nu va dispărea, nu se va clătina, nu va eșua, nu se va sfârși (Ioan 3:16; 1 Corinteni 13: 4-8; Ioan 13:1). Prin urmare, spune “da” iubirii adevărate în Isus și “nu” poftei.

Pofta înseamnă să dorești ce nu-ți aparține. Pofta te înfășoară, apoi te înrobește. Cu toate acestea, tu ești mai mult decât biruitor prin Hristos, care te-a iubit (Romani 8:37). Prin Hristos și puterea Duhului Sfânt, prin rugăciune și încredere în Cuvântul lui Dumnezeu te poți împotrivi afecțiunii, atracției și ambiției poftei. Ele apelează întotdeauna la satisfacerea cărnii, deoarece vin de la diavolul. Dumnezeu a spus: “Nu iubiți lumea, nici cele din lume [sistemul lumii condus de Satan]... Pentru că tot ce este în lume: pofta cărnii și pofta ochilor și trufia vieții, nu sunt din Tatăl, ci sunt din lume” (1 Ioan 2:15-16).

- **Evită să cedezi presiunii de grup.** După ce te-ai predat

lui Dumnezeu, nu trebuie să te temi de presiunea de grup negativă, care te întinează. Deși alții se înfruptau din delicatesele împăratului, “*Daniel a hotărât în inima lui să nu se întineze cu mâncărurile alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea el și a cerut voie de la căpetenia famenilor să nu se întineze*” (Daniel 1:8).

De asemenea, împăratul Nebucadnețar le-a poruncit tuturor națiunilor să cadă la pământ și să se închine chipului de aur pe care îl ridicase. Însă trei tineri, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au refuzat să se plece sub presiunea întregii mulțimi. Dumnezeu S-a îngrijit ca acești trei tineri să nu fie arși în cuptor. În schimb, așa cum citim în Daniel capitoul 3, ei s-au bucurat de libertate și de părtășie cu Hristos înainte de întruparea Lui!

Refuză să iei parte la plăceri păcătoase, inclusiv la petrecerile cu muzică neevlavioasă, consum de droguri și activități sexuale. Fii selectiv și alege prieteni care să te edifice, nu să îți distrugă caracterul și dragostea pentru Domnul Isus și pentru părinții tăi. Fă alegeri înțelepte ca Moise, care “*a ales mai degrabă să sufere răul cu poporul lui Dumnezeu, decât să aibă plăcere*

rea trecătoare a păcatului” (Evrei 11:25).

Exemplul unor adolescenți creștini

În mijlocul acestor schimbări, provocări și pericole există unii adolescenți care nu capitulează ca niște captivi, ci *“sunt mai mult decât învingători”* prin Hristos care îi iubește (Romani 8:37). Într-o lume în care păcatul este glorificat de mass-media, acești adolescenți se comportă diferit prin faptul că iau poziție și prezintă cu îndrăzneală adevărul despre Hristos în tabere și în școli. Ei au impact asupra altora prin ascultarea lor de părinți în Domnul, prin comunicarea ade-

vărului în dragoste, prin purtarea lor amabilă, prin încrederea în Dumnezeu și prin angajamentul de a trăi o viață de puritate într-o societate poluată și marcată de presiunea de grup. Așa cum apostolul Pavel îl încuraja pe Timotei, *“Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea, ci fii model pentru credincioși în cuvânt, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție”* (1 Timotei 4:12). Prin urmare, siguranța nu constă în absența pericolelor din viața adolescenților, ci se găsește în prezența lui Isus, Eliberatorul.

Emanuel Viv John¹

1 Grace & Truth Magazine, iulie/august 2022, <https://www.gtpress.org/gtweb/gtmag/mag22/2207/feature2.html>, 31/01/2024

Avertizări solemne!

A murit la 25 ani

Era un tip de treabă și știa să spună glume bune. Nu avea deloc o voce rea și putea interpreta cu succes cele mai noi melodii. Avea un cerc mare de prieteni, era favoritul tuturor și avea perspective remarcabile. Dar la 25 de ani a murit.

În timp ce stăteam lângă mormântul lui deschis auzeam zgomotul pământului căzând peste capacul sicriului și glasul care pronunța peste lutul său fără viață: "Țărâna se întoarce în țărână". În clipa aceea m-a cuprins un sentiment ciudat de tristețe și solemnitate. Plecase. Lumea, care îl vrăjise cu zâmbetul ei, nu îl mai socotea al ei. În schimb, pământul i-a acoperit țărâna.

Să presupunem că ai fi fost obligat să pleci în grabă astfel, cum ar fi fost cu tine?

— Sunt sănătos și în putere, spui tu. Așa era și el, dar a murit la 25 ani.

— Însă lumea se deschide în fața mea. Acest lucru a fost adevărat pentru el, dar a murit la 25 ani.

— Dar tu încerci să mă împovărezi cu temeri inutile; am destul timp. Așa obișnuia să spună și el, când i se vorbea, dar a murit la 25 ani.

O! Înfruntă realitatea. Vei pleca! În curând vom spune: "A plecat". Dar unde?

Ultimul lui joc

Am cunoscut un tânăr inteligent, cu voce bună și destul de talentat la masa de biliard. Într-o noapte, în toiul jocului, a fost dată o lovitură neașteptată, însă nu de către jucătorul nostru, ci de mâna necruțătoare a Morții. Râsul zgomotos a fost înlocuit cu ultima suflare a morții, iar sufletul lui a părăsit lutul fără viață, care a rămas înțeleștat asupra tacului. A fost "o pauză" de un alt fel în acel joc.

"Acum o simt."

O tânără, care era pe moarte, i-a spus tatălui ei:

— De ce nu mi-ai spus că există o lume pierdută?

— O, a zis el, Dumnezeu este îndurător; nu există așa ceva.

— Ah, dar eu știu că există, a răspuns ea. Acum o simt; picioarele îmi alunecă pe marginea prăpastiei. De ce nu mi-ai spus?

J. T. Mawson